

פָּתַח וְאָמַר, וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֲתֶם זֶהב וְכֶסֶף וּנְחָשֶׁת. פְּסוּק זֶה הוּא לְצַד עֲלִיּוֹן, וְהוּא לְצַד תַּחְתּוֹן. הוּא לְצַד עֲלִיּוֹן – בְּצַד הַקְּדוּשָׁה, וְהוּא לְצַד תַּחְתּוֹן – בְּצַד הָאָחֵר. בֹּא וּרְאֵה, כְּשֶׁבָרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, הִתְחִיל לְבָרָא מִצַּד הַכֶּסֶף, שֶׁהוּא לְיָמִין, מִשּׁוֹם שְׂאוֹתוֹ כֶּסֶף הִיָּה מְלַמְעֵלָה. וּבְמַעֲשֵׂה הַמִּשְׁכָּן, שֶׁהוּא כְּמוֹ שְׁלוֹ, הִתְחִיל מִצַּד שְׂמָאל וְאַחֵר כֶּן מִצַּד יָמִין, מִשּׁוֹם שֶׁהַמִּשְׁכָּן הִיָּה מִצַּד שְׂמָאל, וְלָכֵן הִתְחִיל כְּאֵן מִצַּד מְשָׂמָאל, וְשֵׁם מִצַּד יָמִין, וְזֹאת הַתְּרוּמָה וְגו'.

וּכְתוּב (תהלים נה) עָרַב וּבִקֵּר וּצְהָרִים וְגו'. פְּסוּק זֶה פִּרְשׁוּהוּ וּנְתַבְּאָר, אָבֵל כְּאֵן עֵדֵן וְעֵדֵנִים הוּא שֶׁל תְּפִלַּת כָּל הַיּוֹם, וְהַחֲבָרִים הַתְּעוֹרְרוּ בְּשִׁלְשֵׁת הַזְּמַנִּים הַלָּלוּ. עָרַב זֹהִי אֲסַפְקֵלְרִיָּה שְׁלֵא מְאִירָה, וּבִקֵּר זֹהִי אֲסַפְקֵלְרִיָּה הַמְּאִירָה, וּצְהָרִים – (אֵין זֶה מְקוֹם שְׁנִקְרָא חֲשָׁךְ, אֲלֵא הוּא מְקוֹם שְׁעוֹמֵד בֵּין זֶה לְזֶה, אָבֵל הַזְּמַן שֶׁל תְּפִלַּת מְנַחֶה) מְקוֹם שֶׁהוּא נִקְרָא חֲשָׁךְ, שְׂאֲחוּזוֹ בְּעָרַב וְעוֹמֵד זֶה עִם זֶה.

וַיְמַה שְׁנֵאָמַר צְהָרִים, שֶׁהוּא תִקְף חֲזִק הַשְּׂמֵשׁ, הוּא נִקְט בְּלִשׁוֹן מְעֵלָה. וְכֶן הִיא הַדֶּרֶךְ – לְאִישׁ שֶׁחָר קוֹרְאִים לוֹ לְכֵן, וְנִקְט לְשׁוֹן מְעֵלָה, וְלַפְעָמִים קוֹרְאִים לְלָכֵן שֶׁחָר, שְׁכַתוּב (במדבר יב) כִּי אִשָּׁה כְּשִׁית לְקַח. (עמוס ט) הֲלוֹא כִבְנֵי כְּשִׁים אֲתֶם לִי וְגו'.

עָרַב זֶה – תְּפִלַּת עֲרַבִּית. וּמִשּׁוֹם שֶׁבְּעָרַב הַזֶּה מִתְּעָרַב הַצַּד הָאָחֵר שְׂמַחֲשִׁיף אֶת אוֹרוֹ וְשׁוֹלֵט בְּלִילָה, שְׂמוֹ לוֹ רְשׁוּת, וְאֵין לוֹ זְמַן קְבוּעַ. אֲמוּרִים וּפְרָדִים מִתְּאֲכָלִים בְּזְמַן הַזֶּה, וּמִכְּאֵן גְּזוּנִים כְּמָה קְבוּצוֹת שֶׁל שָׂרִים שְׂיוּצָאִים וְשׁוֹלְטִים בְּלִילָה.

וְאֵם תֹּאמַר, אִם כֶּן, הֲרִי שְׁנִינּוּ שְׂכָל אוֹתָם בְּעֵלֵי הַצַּד הָאָחֵר שֶׁל רוּחַ הַטְּמָאָה לֹא שׁוֹלְטִים בְּאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה, וְהֲרִי מְעוֹרְרִים אוֹתָם יִשְׂרָאֵל בְּזֶה, וְאָסוּר לְעוֹרְרֵם לְשָׂרוֹת עַל הָאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה.

אֲרָא בְּלִילָה אוֹתוֹ הָעֵשֶׂן עוֹלָה, וְלֹא עוֹלָה כְּמוֹ שֶׁבְּקִרְבָּן אָחֵר, שֶׁהִיָּה הָעֵשֶׂן עוֹלָה בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, וְכֵאֵן הִיָּה עוֹלָה אוֹתוֹ עֵשֶׂן לְנִקְבֵי אֶחָד שֶׁל הַצָּפוֹן, שְׂשֵׁם כָּל מְדוּרִים שֶׁל רוּחוֹת רְעוּת. וְכֵיּוֹן שְׂאוֹתוֹ עֵשֶׂן עוֹלָה וּמַעֲקָם דֶּרֶךְ לְאוֹתוֹ צַד, כְּלָם הִיוּ גְּזוּנִים וְעוֹמְדִים וְנִכְנָסִים לְמְקוֹמָם, וְלֹא הִיוּ יוּצְאִים וְשׁוֹלְטִים בְּעוֹלָם.

מִמְנָה אֶחָד עוֹמֵד לְאוֹתוֹ הַצַּד שֶׁל אוֹתוֹ נִקְבַּ שְׁבַצְפוֹן, בְּכָל אוֹתָם קְבוּצוֹת שֶׁל שָׂרִים, וְשֵׁמוֹ סַנְגִּירִי"א, וּבִשְׁעָה שְׁאוֹתוֹ עֶשֶׂן מֵעַקֵּם דְּרָכּוֹ וְעוֹלָה, הַמְּמַנֶּה הַזֶּה וְשָׂשִׁים אֶלֶף רְבוּא מַחְנוֹת אַחֲרוֹת, כָּלֶם מִתְעַתְּדִים לְקַבְּלוֹ וְלִהְיוֹן מִמְּנוֹ, וְעוֹמְדִים בְּאוֹתוֹ נִקְבַּ, וְנִכְנָסִים בְּפֶתַח אֶחָד שְׁנַקְרָא קְרִי, וְזֶהוּ סוּד הַכְּתוּב (ויקרא כו) וְאִם תִּלְכוּ עִמִּי קְרִי וְגו'. וְכָתוּב, וְהִלַּכְתִּי עִמָּכֶם בְּחַמַּת קְרִי. בְּאוֹתוֹ רָגַז הַיּוֹצֵא מִהַפֶּתַח שֶׁל קְרִי.

וְאֵלֹהֵי הֵם שְׁמֵשׁוּטְטִים בְּלִילָה, וּבִשְׁעָה שֶׁהַנְּשָׁמוֹת יוֹצְאוֹת לְעֵלוֹת לְהִרְאוֹת לְמַעְלָה, הֵם יוֹצְאִים וּמְקַטְרְגִים בָּהֶם, וְלֹא יִכּוֹלִים לְעֵלוֹת וְלִהֲרֹאוֹת לְמַעְלָה, פָּרַט לְאוֹתָם חֲסִידִים קְדוּשִׁים עֲלִיוֹנִים שֶׁהֵם בּוֹקְעִים רְקִיעִים וְאֹוִירִים וְעוֹלִים, וְקְבוּצוֹת הַשָּׂרִים הִלְלוּ יוֹצְאִים וּמוֹדִיעִים דְּבָרִים כּוֹזְבִים לְבְנֵי אָדָם, וְנִרְאִים לָהֶם בְּדַמְיוֹת אַחֲרוֹת, וְצוֹחֲקִים עֲלֵיהֶם, עַד שֶׁשׁוֹפְכִים זֶרַע, וְנִקְרָאִים בְּעֲלֵי קְרִי, מִשׁוּם שְׁאוֹתָם שִׁיּוֹצְאִים מִפֶּתַח הַקְּרִי גִרְמוֹ לָהֶם. וּבִשְׁעָה שֶׁמִּתְאַכְּלִים אֲמוֹרִים וּפְדָרִים, אוֹתוֹ עֶשֶׂן הִיָּה מְרוּה אוֹתָם וְזָן אוֹתָם. כְּפִי כְבוֹדֶם כֶּךָ מְזוֹנֵם מֵהַ שְׂרָאוֹי לָהֶם. וּבְזֶה לֹא יֵצְאוּ וְלֹא מְשׁוּטְטִים בְּאַרְץ הַקְּדוּשָׁה.

עֲרַב, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (שמות יב) וְגַם עֲרַב רַב עָלָה אִתָּם. שְׁכָל אוֹתָן קְבוּצוֹת שָׂרִים מִתְעַרְבִים בְּשִׁלְטוֹן הַלִּילָה, וְלִכְּן לֹא שָׁמוּ אֶת תְּפִלַּת עֲרַבִית חוֹבָה, שְׂאִין מִי שִׁיְכוֹל לְתַקְנָה כְּמוֹ יַעֲקֹב, שֶׁהוּא הָיָה בְּעַל (מטהר) הַמְּשַׁכֵּן וּמִתְקַן אוֹתוֹ כְּרָאוֹי.

וְאֵף עַל גַּב שֶׁהִיא רְשׁוֹת, תְּפִלָּה זוֹ הִיא כְּדִי לְהִגֵּן עֲלֵינוּ מִתּוֹךְ פַּחַד בְּלִילוֹת, מִתּוֹךְ פַּחַד שֶׁל כְּמָה צְדָדִים שֶׁל הַגִּיהֵנִם, שֶׁהֲרִי בְּאוֹתָהּ שְׁעָה טוֹרְדִים אֶת הַרְשָׁעִים בְּגִיהֵנִם עַל כָּל אֶחָד שָׁנִים מֵאֲשֶׁר בִּיּוֹם. וְלִכְּן מְקַדִּימִים יִשְׂרָאֵל לֹמַר "וְהוּא רַחוּם", שֶׁהוּא מִשׁוּם פַּחַד הַגִּיהֵנִם. וְלֹא דִין אַחַר אֲסוּר לְעוֹרְרוֹ, שְׁנִרְאָה שֶׁהֲרִי אִין לוֹ רְשׁוֹת לְשַׁבֵּת לְהַעֲבִיר אֶת הַדִּין מִהַעוֹלָם.

וּפְחָד שֶׁל קְטָרוֹג הַנְּשָׁמוֹת, כְּשֶׁרוּצוֹת לְעֵלוֹת לְמַעְלָה כְּדִי לְהִרְאוֹת לְפָנֵי רְבוּנֵם. וְלִכְּן אָנוּ מְקַדִּימִים "שׁוֹמֵר אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד אָמֵן". פַּחַד שֶׁל כְּמָה מְזִיקִים וְקְטָרוֹגִים שְׁנִמְצָאִים בְּלִילָה, וַיֵּשׁ לָהֶם רְשׁוֹת לְהִזִּיק לְמִי שִׁיּוֹצֵא הַחֹצֵה מִשְׁעַר בֵּיתוֹ, וְלִכְּן אָנוּ מְקַדִּימִים "וְשׁוֹמֵר צִאתָנוּ וּבִאֲנוּ".

וְעַל כָּל זֶה, מִתּוֹךְ פֶּחַד שֶׁל כָּל זֶה אָנוּ מִפְּקִידִים הַגּוֹפּוֹת, הַרוּחּוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת לַמַּלְכוּת הָעֲלִיּוֹנָה, שְׁשֻׁלְטוֹן הַכֹּל בְּיַדֶּיהָ, וְעַל זֶה תִּפְּלַת עַרְבִית בְּכָל לַיְלָה וְלַיְלָה. עֵתָה שְׁקַרְבָּנוֹת וּמִזְבְּחוֹת לֹא נִמְצְאוּ, אָנוּ עוֹשִׂים כָּל הַתְּקוּנִים שְׁאָנוּ עוֹשִׂים עַל הַסּוּד הַזֶּה.

בְּחֻצוֹת הַלַּיְלָה, כְּשִׁמְתַעֲוֶרְרֵת רוּחַ צָפוֹן, מִכָּה בְּכָל אוֹתָם מְדוּרֵי הַרוּחּוֹת הָרַעוֹת, וְשׁוֹבֵר אֶחָד (סֵלַע חֶזֶק) אֶת הַצַּד הָאֲחֵר, וְנִכְנָס וּמְשׁוֹטֵט לְמַעְלָה וּמַטָּה, וְכָל אוֹתָן קְבוּצוֹת שֶׁל מְחַבְּלִים נִכְנָסוֹת לְמִקוּמָן, וְנִשְׁבֵּר כְּחֵן וְלֹא שׁוֹלְטוֹת. וְאִזּוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִכְנָס לְהַשְׁתַּעֲשַׁע עִם הַצַּדִּיקִים בְּגֵן עֵדֶן, וְהֵרִי נִתְבָּאֵר.

כְּשֶׁבֵא הַבֶּקֶר, אִזּוֹ הַנֵּר שְׁשֻׁלֵט בְּלַיְלָה נִגְנָז מִלְפָּנֵי אִזּוֹ הַיּוֹם, וְאִזּוֹ הַבֶּקֶר שׁוֹלֵט, וּמַעְבֵּר שְׁלִטוֹנוֹ שֶׁל הָעָרֵב. (וְאִזּוֹ) הַבֶּקֶר הַזֶּה הוּא בֶּקֶר שֶׁל אִזּוֹ רֵאשׁוֹן, הַבֶּקֶר הַזֶּה מְשַׁלֵּם טוֹב לְכָל הָעוֹלָמִים. מִמֶּנּוּ נִזְוֲנִים עֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים. זֶה מְשַׁקֵּה אֶת הַגֵּן. זֹהִי שְׁמִירָה שֶׁל כָּל הָעוֹלָם. כָּאֵן הַסּוּד לְיִוְדַעֵי מִדֵּין: מִי שְׁרוּצָה לְצִאת לְדֶרֶךְ, יָקוּם בְּנִגְהָ, וְיִשְׁגִּיחַ בְּהַתְּבַוְנָנוֹת לְפִי שְׁעָה לְצַד מְזֻרָח, וְיִרְאֶה כְּמֵרְאָה אוֹתִיּוֹת שְׁמֵכוֹת בְּרַקִּיעַ, זֹו עוֹלָה וְזֹו יוֹרֶדֶת, וְאֵלֶּה הֵם הַתְּנוּצָצוֹת הָאוֹתִיּוֹת שְׁנִבְרָאוּ בְּהֵם שְׁמַיִם וְאָרֶץ.

אֵם הוּא יוֹדַע בְּסוּד אוֹתָן הָאוֹתִיּוֹת, שְׁהֵם סוּד הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ שֶׁל אֲרַבְעִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת, וְיִזְכִּירֵן כְּרֵאוֹי בְּרֵצוֹן הַלֵּב, יִרְאֶה תוֹךְ אִזּוֹ הַנִּגְהָ שֶׁל הָרַקִּיעַ שֶׁשׁ יוֹדִי"ם, שְׁלֵשׁ לְצַד יְמִין וְשְׁלֵשׁ לְצַד שְׁמַאל, וְשְׁלֵשׁ וַי"ם שְׁעוֹלוֹת וְיִוְרְדוֹת וְנוּצָצוֹת בְּרַקִּיעַ. וְהֵן הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל בְּרַכַּת כְּהֵנִים, וְאִזּוֹ יִתְפַּלֵּל תְּפִלָּתוֹ וְיִצֵּא לְדֶרֶךְ, וְדַאי שְׁכִינָה מִקְדִּימָה עִמוֹ. אֲשֶׁרִי חֶלְקוֹ.

כְּשֶׁבֵא הַבֶּקֶר הַזֶּה, עִמּוּד אֶחָד נִעוֹץ בְּצַד דְּרוֹם לְתוֹךְ מְתִיחַת הָרַקִּיעַ שְׁעַל גְּבֵי הַגֵּן, חוּץ מֵאוֹתוֹ עִמּוּד שְׁנַעוֹץ בְּאֲמַצַּע הַגֵּן. וְעִמּוּד זֶה מֵאִיר בָּאוֹר שֶׁל שְׁלֵשָׁה גּוֹנִים מְרַקֵּם בְּאֲרַגְמָן. בְּאוֹתוֹ הָעִמּוּד קִיָּם עֲנָף אֶחָד, וּבְאוֹתוֹ עֲנָף נִזְדַּמְּנוּ שְׁלֵשׁ צִפְרִים, מִתְּעוֹרְרוֹת צִפְצוּף לְשִׁבְחָה.

פֶּתַח אֶחָד וְאָמַר, (תְּהִלִּים קִיָּג) הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עִבְדֵי ה' הַלְלוּ אֶת שֵׁם ה'. פּוֹתַח הַשָּׁנִי וְאוֹמַר, יְהִי שֵׁם ה' מְבָרַךְ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. פּוֹתַח הַשְּׁלִישִׁי וְאוֹמַר, מִמְזֻרָח שְׁמֵשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהֵלֵל שֵׁם ה'. אִזּוֹ הַכְּרוּז מִקְדָּים וְקוֹרָא, הַזְדַּמְנוּ קְדוּשִׁים עֲלִיּוֹנִים, אוֹתָם הַמְשַׁבְּחִים אֶת רְבוּנָם

התתקנו לשבח היום. ואז נפרדים היום מהלילה. אשרי חלקו של מי שקם בבקר מתוך תשבתה של תורה שלמד בלילה, באותו זמן של תפלת הבקר.

כתוב, (ישעיה כא) אמר שמר אתא בקר וגם לילה אם תבעיין בעיו שבו אתיו. פסוק זה פרושהו על גלות ישראל שיושבים בתוך בני שער, וישראל אומרים לקדוש ברוך הוא: שמר מה מלילה – מה יהיה עלינו מהגלות הזו שדומה לחשכת הלילה? מה כתוב? אמר שמר. זה הקדוש ברוך הוא. אתא בקר – כבר הארתי לך בגלות מצרים, והעליתי אתכם וקרבתים לעבודתי, ונתתי לכם תורה כדי שתזכו לחיי עולם. עזבתם תורת, וגם לילה – הכנסתים לגלות (בכל והעליתים. עזבתם תורת ממקד, והכנסתי אתכם לגלות) כמקד. אם תבעיין בעיו – כמו שנאמר (שם לד) דרשו מעל ספר ה' וקראו, ושם תמצאו במה תלויה גלותכם וגאלתכם. וכשתבעיין בה, היא תאמר ותכריז לפניכם: שבו אתיו. שובו בתשובה שלמה, ומיד אתיו, וקרבו אלי. (ובסוד הפסוק הזה)

ובפסוק זה כתוב, משא דומה. וסוד זה בשש דרגות של נבואה (בחמש דרכים) נאמר לנביאים: במחז"ה. בחזו"ן. בחזו"ן. בחזו"ת. בדב"ר. במש"א. וכל החמש כלן כמי שרואה אחר הכתל אותו האור שמאיר, ומהם כמי שרואה אור השמש מתוך עששית. אבל משא הוי כאשר מגיע אותו אור בטרח רב ומטריח עליו דבריו, שלא יכול להתגלות לו, כמו שנאמר, (במדבר יא) לשום את משא כל העם הזה עלי. ומשום זה משא.

וכאן משא דומה – טרח רב שלא יכול להתגלות, והיא נבואה בלחש ועומדת בלחש. אלי קרא משעיר – כאן לא התגלה מי אמר "אלי קרא משעיר", אם הקדוש ברוך הוא אם נביא נאמן. אבל נבואה זו ודאי עומדת בלחש תוך סוד האמונה העליונה, ומתוך סוד נסתר אמר הנביא הנאמן שלו היה קורא קול בסוד האמונה, ואמר אלי קרא משעיר, כמו שנאמר (דברים לג) וזרח משעיר למו, ולא כתוב וזרח לשעיר, משום שסוד האמונה כף הוא, דרגות מתוך דרגות, אלה פנימיים מאלה, קלפה בתוך קלפה, ומח בתוך מח.

והרי בארנו, שכתוב (יחזקאל א) והנה רוח סערה באה מן הצפון – הרי דרגה אחת. ענן גדול – הרי דרגה אחרת. ואש מתלקחת – הרי

דְּרָגָה שְׁלִישִׁית. וְנִגְהָ לֹו סָבִיב - דְּרָגָה רְבִיעִית. וְאַחַר כֵּן, וּמִתּוֹכָהּ כְּעֵין הַחֲשֵׁמֶל. וְאַחַר כֵּן, וּמִתּוֹכָהּ דְמוֹת אַרְבַּע חֵיווֹת. הֵרִי דְרָגוֹת בְּתוֹךְ מְדַרְגּוֹת (דְּרָגוֹת).

אַף כָּאן, כְּשֶׁהִתְגַּלְהָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל, לֹא הִתְגַּלְהָה אֶלָּא מִתּוֹךְ דְּרָגוֹת הַלְלוֹ. מְסִינִי בָּא - דְרָגָה שֶׁהִיְתָה יוֹתֵר נִסְתָּרֶת, וְאַחַר כֵּן הִצְטַרְכָּה לְהִתְגַּלּוֹת. וְאָמַר וְזָרַח מִשְׁעִיר - הֵרִי דְרָגָה אַחֲרֵת שֶׁהִיא יוֹתֵר בְּגִלּוּי, קִלְפָּה שֶׁשׁוּרָה עַל גְּבִי הַמַּח. וְאַחַר כֵּן, הוֹפִיעַ מֵהַר פְּאָרְן - הֵרִי דְרָגָה אַחֲרֵת. וְאַחַר כֵּן, וְאַתָּה מְרַכֶּבֶת קֹדֶשׁ - זֶהוּ שֶׁבַח שֶׁל הַכֹּל. שְׂאָף עַל גֵּב שֶׁהִתְגַּלְהָה מִכָּל הַדְּרָגוֹת הַלְלוֹ, מֵאוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁהוּא עֹקֵר הַכֹּל, הַתְּחִיל לְהִתְגַּלּוֹת מִמֶּנּוּ. מֵאִיזָה מְקוֹם הוּא? הוּא מְרַכֶּבֶת קֹדֶשׁ, אוֹתָן דְרָגוֹת עֲלִיוֹנוֹת לְמַעְלָה. (לְמַעְלָה) אָף כָּאן אֵלֵי קְרָא מִשְׁעִיר - מֵאוֹתָהּ דְרָגָה שֶׁאֲמַרְנוּ שֶׁנִּדְבַּקָה לְמַעְלָה.

שִׁמֵר מֵהַ מְלִילָה שִׁמֵר מֵהַ מְלִיל. שׁוֹמֵר זֶה מִטְטְרוֹ"ן (שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל), וְכֹתוּב (מִשְׁלִי כֹז) וְשִׁמֵר אֲדָנִיּוֹ יִכְבֹּד, וְזֶה הַסּוּד שֶׁשׁוֹלֵט בְּלִילָה. מֵהַ מְלִילָה שִׁמֵר מֵהַ מְלִיל, מֵהַ בֵּין זֶה לְזֶה? אֶלָּא הַכֹּל אֶחָד, אֲבָל בְּחֵלֶק הַזֶּה שׁוֹלֵט הַצַּד הָאֲחֵר, וּבְחֵלֶק הַזֶּה לֹא שׁוֹלֵט כָּלֵל. לֵיל צְרִיף לְשִׁמְרָה, שֶׁכֹּתוּב (שְׁמוֹת יב) לֵיל שִׁמְרִים הוּא, וְעַל זֶה חִסֵּר ה', וְזֶהוּ כְּשֶׁנִּכְנַס הַלֵּילָה עַד שֶׁנִּחְלַק. מִחֲצוֹת הַלֵּילָה וְהִלָּאָה שׁוֹלֵט לֵילָה בָּה', שֶׁכֹּתוּב וַיְהִי בְּחֲצֵי הַלֵּילָה. הוּא הַלֵּילָה הַזֶּה. (תְּהִלִּים קַלֵּט) וְלֵילָה כִּיּוֹם יְאִיר וְגו'. וּמִשׁוֹם כֵּן, שִׁמֵר מֵהַ מְלִילָה שִׁמֵר מֵהַ מְלִיל.

אָמַר שִׁמֵר. מְצָאנוּ בְּסִפְרוֹ שֶׁל אָדָם, מֵהַ בֵּין וַיֹּאמֶר לְאָמַר? וַיֹּאמֶר לְמַעְלָה, וְאָמַר לְמַטָּה. וְאֵל מֹשֶׁה אָמַר - מִי אָמַר? אָמַר שִׁמֵר, זֶה מִטְטְרוֹ"ן. אֶתָּא בְּקָר - זֹו תְּפִלַּת שְׁחֲרִית שֶׁהִיא שְׁלִטוֹנוֹ שֶׁל הַיּוֹם, אוֹתוֹ שֶׁשׁוֹלֵט עַל הַלֵּילָה. וְאִם תֹּאמַר שֶׁהוּא בָּא לְבַדּוֹ וּנְפָרֵד הַזְכָּר מֵהַנְּקֵבָה, הֵרִי כְּתוּב וְגַם לֵילָה - שְׁנִיָּהֶם כְּאֶחָד, וְלֹא נִפְרָדִים זֶה מִזֶּה לְעוֹלָמִים. וְקוֹל זֶה קוֹרָא בְּמַלְּיִם הָאֵלֶּה: אֶתָּא בְּקָר וְגַם לֵילָה, שְׁנִיָּהֶם מְזַמְּנִים אֵלֵיכֶם.

מִכָּאן וְהִלָּאָה, אִם תִּבְעֵיוֹן בְּעִיּוֹ. אִם תִּבְקָשׁוּ בְּקִשְׁתְּכֶם בְּתַפְלָה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ - בְּעִיּוֹ, הַתְּפַלְלוּ וּבְקָשׁוּ בְּקִשְׁתְּכֶם וְשׁוּבוּ לְרַבּוֹנְכֶם. אֲתִיו - כְּמִי שֶׁעֲתִיד לְקַבֵּל אֶת בְּנָיו וּלְרַחֵם עֲלֵיהֶם. אָף כֵּן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּקָר וְגַם לֵילָה קְרָא וְאָמַר אֲתִיו. אֲשֶׁרִי הָעַם הַקְּדוֹשׁ שְׂרַבּוֹנִים מִבְּקָשׁ עֲלֵיהֶם וְקוֹרָא לָהֶם לְקַרְבֶּם אֵלָיו.

וְאִזּוּ הָעַם הַקְּדוֹשׁ רוֹצִים לְהִתְחַבֵּר וּלְהִכַּנֵּס לְבֵית הַכְּנֶסֶת, וְכָל מִי שֶׁמְקַדִּים בְּרֵאשׁוֹנָה, מִתְחַבֵּר עִם הַשְּׂכִינָה בְּחִבּוּר אֶחָד. בֹּא וּרְאֵה, אוֹתוֹ רֵאשׁוֹן שֶׁנִּמְצָא בְּבֵית הַכְּנֶסֶת (וּמֵאֲרִיךְ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת) – אֲשֶׁרִי חִלְקוּ, שֶׁהוּא עוֹמֵד בְּדִרְגַת צְדִיק עִם הַשְּׂכִינָה. וְזֶהוּ סוּד (מִשְׁלֵי ח) וּמִשְׁחָרֵי יִמְצְאֵנִי. זֶה עוֹלָה בְּמַעֲלָה עֲלִיוֹנָה. וְאִם תֹּאמַר, הֲרִי שְׂנִינוּ, בְּשִׁעָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא מוֹצֵא שָׁם עֲשָׂרָה, מִיֵּד כּוֹעֵס. וְאַתָּה אִמְרָתָּ, שְׂאוֹתוֹ אֶחָד שֶׁמְקַדִּים, מִתְחַבֵּר בְּשְׂכִינָה וְעוֹמֵד בְּדִרְגַת צְדִיק!?

אָלֵא, לְמַלְךְ שֶׁשָּׁלַח לְכָל בְּנֵי הָעִיר שִׁימְצְאוּ עִמּוֹ בְּיוֹם פְּלוֹנֵי בְּמָקוֹם פְּלוֹנֵי. עַד שֶׁהָיוּ מְזַמְּנִים אֶת עַצְמָם אוֹתָם בְּנֵי הָעִיר, הַקְּדִים אֶחָד וּבָא אֶל אוֹתוֹ מְקוֹם. בֵּינֵתִים בָּא הַמֶּלֶךְ וּמְצָא אֶת אוֹתוֹ אִישׁ שֶׁהַקְּדִים לָבֵא לְשָׁם. אָמַר לוֹ, אֵיךְ הֵם פְּלוֹנִים בְּנֵי הָעִיר? אָמַר לוֹ, מוֹרִי, אֲנִי הַקְּדֵמְתִי מֵהֵם, וְהָרִי הֵם בָּאִים אַחֲרַי לְפַקְדַת הַמֶּלֶךְ. וְאִזּוּ הוֹטֵב בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ, וְיֹשֵׁב שָׁם עִמּוֹ וּמְדַבֵּר עִמּוֹ, וְנִעֲשֶׂה אֱהוּב הַמֶּלֶךְ. בֵּינֵתִים בָּאוּ כָּל הָעַם, וְהִתְפַּיֵּס עִמָּם הַמֶּלֶךְ וְשָׁלַח אוֹתָם לְשָׁלוֹם. אָבֵל אִם אוֹתָם בְּנֵי הָעִיר לֹא בָּאִים, וְאֶחָד לֹא מְקַדִּים לְדַבֵּר לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ לְהִרְאוֹת בְּשִׂכְלָם שֶׁהָרִי כָּלָם יָבִאוּ, מִיֵּד כּוֹעֵס וְרוֹגֵז הַמֶּלֶךְ.

אָרְאֵה כִּי, כִּיּוֹן שֶׁאֶחָד הַקְּדִים וְנִמְצָא בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, וְשְׂכִינָה בָּאָה וּמוֹצֵאת אוֹתוֹ, אִזּוּ נִחְשָׁב כְּאִלוֹ כָּלָם נִמְצְאוּ שָׁם, שֶׁהָרִי זֶה הָאֲרִיךְ לָהֶם שָׁם. מִיֵּד מִתְחַבֵּר עִמּוֹ שְׂכִינָה וְיֹשְׁבִים בְּזוּוּג אֶחָד, וְנוֹדַע עִמָּהּ, וּמוֹשִׁיבָה אוֹתוֹ בְּדִרְגַת צְדִיק. וְאִם אֶחָד לֹא מְקַדִּים וְלֹא נִמְצָא שָׁם, מָה כְּתוּב? (יִשְׁעִיָּה ו) מְדוּעַ בָּאתִי וְאִין אִישׁ. לֹא כְּתוּב וְאִין עֲשָׂרָה, אֲלֵא וְאִין אִישׁ, לְהִתְחַבֵּר עִמִּי לְהִיּוֹת אֵלַי, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר אִישׁ הָאֱלֹהִים, לְהִיּוֹת בְּדִרְגַת צְדִיק.

וְלֵא עוֹד, אֲלֵא שֶׁנוֹדַע עִמָּהּ, וְשׂוֹאֵלֶת עָלֶיּוּ אִם יוֹם אֶחָד לֹא בָּא, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ, שֶׁכְּתוּב (שם) מִי בְּכֶם יֵרָא ה' שִׁמְעַ בְּקוֹל עַבְדּוֹ. וְהָרִי הִתְעוֹרְרָנוּ בְּזֶה שֶׁכְּתוּב, אֵלַי קְרָא מִשְׁעִיר, שֶׁהָרִי דִרְגָה אַחַר דִרְגָה וְדִרְגָה תוֹךְ דִרְגָה אוֹתוֹ שׁוֹמֵר קוֹרָא בְּחִיל בְּכָל יוֹם וְיוֹם. וְזֶהוּ שִׁמְעַ בְּקוֹל עַבְדּוֹ. עַבְדּוֹ זֶה מִטְטְרוֹן. וְלָכֵן אֲשֶׁרִי הַמְקַדִּים לְבֵית הַכְּנֶסֶת, לְעֵלוֹת לְאוֹתָהּ דִרְגָה עֲלִיוֹנָה שֶׁאִמְרָנוּ.

בְּשִׁבָא הַבְּקָר וְהַצְּבוּר נִמְצְאוּ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, צְרִיכִים לְהִמְצָא בְּשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת שֶׁל דָּוִד. וְהָרִי בְּאַרְנוֹ, שֶׁסְּדוּר הוּא

לְעוֹרֵר אֶהְבֶּה לְמַעֲלָה וּלְמַטָּה, לְתַקֵּן תְּקוּנִים וּלְעוֹרֵר שְׂמֵחָה, שֶׁהִרִי
בְּשִׁבִיל זֶה הַלְוִיִּם מִתְעוֹרְרִים לְעוֹרֵר אֶהְבֶּה וְשִׂמְחָה לְמַעֲלָה בְּאוֹתָם
שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת.

וּמִי שֶׁמְדַבֵּר בְּבֵית הַכְּנֶסֶת בְּדַבְרֵי חַל - אוֹי לוֹ! שֶׁמְרָאָה פְּרוּד. אוֹי
לוֹ! שֶׁגּוֹרֵעַ אֶת הָאֲמוּנָה. אוֹי לוֹ! שֶׁאֵין חֵלֶק בְּאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.
שֶׁמְרָאָה שֶׁהִרִי אֵין (לוֹ) אֱלֹהֵי וְאֵינוּ נִמְצָא שָׁם (וְאֵין לוֹ חֵלֶק בוֹ) וְלֹא פּוֹחַד
מִמֶּנּוּ, וּמִנְהִיג קִלּוֹן בְּתַקּוּן (בַּחֲזֵק) הָעֲלִיוֹן שֶׁלְמַעֲלָה.

שֶׁהִרִי בְּשַׁעַר שִׂישֵׁי אֶרֶץ מִסְדְּרִים בְּבֵית הַכְּנֶסֶת סְדוּר שֶׁל שִׁירוֹת
וְתִשְׁבָּחוֹת וְסְדוּר הַתְּפִלָּה, אִזּוֹ מִתְכַּנְּסִים שֶׁלֹּשׁ מַחֲנוֹת שֶׁל
מְלָאכִים עֲלִיוֹנִים. מַחֲנֶה אֶחָד הֵם מְלָאכִים קְדוּשִׁים (עֲלִיוֹנִים)
שֶׁמְשַׁבְּחִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּיּוֹם, מִשׁוּם שֶׁיֵּשׁ אַחֲרֵיהֶם
שֶׁמְשַׁבְּחִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּלֵילָה. וְאַחֲרֵיהֶם (וְאַלֶּה) הֵם
שֶׁמְשַׁבְּחִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאוֹמְרִים שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת עִם
יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם.

מַחֲנֶה שְׁנֵי הֵם מְלָאכִים קְדוּשִׁים שֶׁנִּמְצְאוּ בְּכָל קְדָשָׁה וּקְדָשָׁה
שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וּמְקַדְּשִׁים לְמַטָּה. וּבְשִׁלְטוֹן שְׁלֵהֶם, כָּל
אוֹתָם שֶׁמִּתְעוֹרְרִים בְּכָל אוֹתָם רְקִיעִים (הַיְכָלוֹת) בְּאוֹתָהּ תְּפִלָּה שֶׁל
יִשְׂרָאֵל (שְׁמִי שֶׁב).

מַחֲנֶה שְׁלִישִׁי הֵם עֲלָמוֹת עֲלִיוֹנוֹת, שֶׁמִּתְתַּקְּנוֹת עִם הַגְּבִירָה,
וּמִתְקַנְנוֹת אוֹתָהּ לְהַכְנִיסָהּ לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ, וְאַלֶּה הֵם הַמַּחֲנוֹת
הָעֲלִיוֹנִים עַל כָּלָם. וְכֵלֶם מִתְתַּקְּנִים בְּסְדוּר שִׂישֵׁי אֶרֶץ מִתְתַּקְּנִים לְמַטָּה,
בְּאוֹתָם שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת וּבְאוֹתָהּ תְּפִלָּה שֶׁמִּתְפַּלְּלִים יִשְׂרָאֵל. כִּיּוֹן
שֶׁמְזַדְּמָנִים שְׁלֹשׁ הַמַּחֲנוֹת הַלְלוּ, אִזּוֹ יִשְׂרָאֵל פּוֹתְחִים בְּשִׁירָה
וּמְזַמְּרִים לְפָנֵי רְבוּנָם. וְאוֹתוֹ מַחֲנֶה אֶחָד, שֶׁמִּמֶּנּוּ לְשַׁבַּח אֶת רְבוּנָם
בַּיּוֹם, מְזַדְּמָנִים עֲלֵיהֶם וּמְזַמְּרִים עִמָּם כְּאֶחָד בְּאוֹתָם הַשְּׁבָחִים שֶׁל
דָּוִד הַמֶּלֶךְ, וְהִרִי בְּאַרְנוֹ אֶת הַדְּבָרִים.

בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁמְסִימִים יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבָחִים שֶׁל אוֹתָן תִּשְׁבָּחוֹת שֶׁל
דָּוִד, אִזּוֹ הַתְּשַׁבַּח שֶׁל שִׁירַת הַיָּם כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ. וְאִם תֹּאמְרוּ,
הִרִי הַתְּשַׁבַּח הַזֶּה לְמָה מִתְקַנֵּת אַחֲרוֹנָה אַחַר שְׁבַחֵי דָּוִד, וְהִרִי
תּוֹרָה שֶׁבְּכֹתֵב קוֹדֶמֶת לְתּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה, וְקוֹדֶמֶת לְנִבְיָאִים, וְקוֹדֶמֶת
לְכַתּוּבִים, וְכְמוֹ שֶׁקוֹדֶמֶת - כֵּן צָרִיךְ לְהַקְדִּים (בְּשִׁירָה)?

אָף מתוך שְׁכַנְסַת יִשְׂרָאֵל לֹא מִתְקַנְתָּ אֶלָּא מִתּוֹרָה שְׁבַכְתָּב, משום כִּן צָרִיךְ לומר אותה בְּרֵאשִׁית תְּקוּנֵיהָ, וְזוֹ הִתְשַׁבַּחַת הַמַּעֲלָה מְכַל שְׁאָר הִתְשַׁבַּחוֹת שְׁבַעֲוֹלָם. וְהִיא לֹא הִתְתַּקְּנָה מִכְּלָן כְּמוֹ שֶׁהִתְתַּקְּנָה מִהִתְשַׁבַּחַת הַזֶּה, וְלִכֵּן הִיא סְמוּכָה לַתְּפִלַּת מִיֵּשֶׁב, כְּמוֹ שְׁבַאֲרָנוּ.

בְּאוֹתָהּ שְׁעָה כְּשֶׁנֶּאֱמַרְתָּ שִׁירַת הַיָּם, מִתְעַטְרַת כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל בְּאוֹתוֹ כִּתְרַת שְׁעֵתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְעֵטֵר אֶת מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, וְאוֹתוֹ כִּתְרַת גְּלוּף וְחֻקוֹק בְּשִׁמוֹת קְדוּשִׁים, כְּמוֹ שֶׁהִתְעַטֵּר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹתוֹ יוֹם שֶׁעָבְרוּ יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּם וְהִטְבִּיעַ אֶת כָּל מַחְנוֹת פְּרָעָה וּפְרָשָׁיו. וּמִשׁוּם כִּן צָרִיךְ אָדָם לְשִׁים רְצוֹנוֹ בְּשִׁירָה הַזֶּה. וְכָל מִי שֶׁזוֹכֶה לָהּ בְּעוֹלָם הַזֶּה, זוֹכֶה לִרְאוֹת אֶת מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ בְּתִקְוֵי אוֹתוֹ הַכְּתוּר וּבְחֻגֵרֵת כְּלֵי זִינוֹ, וְזוֹכֶה לְשַׁבַּח שִׁירָה זוֹ שָׁם, וְהִרִי בְּאֲרָנוּ אֶת הַדְּבָרִים.

בֵּינָן שְׁמַגִּיעַ אָדָם לִישְׁתַּבַּח, נוֹטֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹתוֹ הַכְּתוּר וְשָׁם אוֹתוֹ לְפָנָיו, וְכִנְסַת יִשְׂרָאֵל מִתְחִילָה לְהִתְתַּקֵּן לְבֵא לְפָנָיו הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, וְצָרִיךְ לְכַלֵּל אוֹתָהּ בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַרְחָמִים הָעֲלִיּוֹנוֹת שֶׁמֵּהֵן מִתְבָּרַכַת, וְהֵם שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵה בְּשִׁמִּים עֲלִיּוֹנִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שיר השירים ד) גִּרְדֵּי וְכַרְכָּם קָנָה וְקִנְמוֹן וְגו', וְכֵאֵן הֵם: שִׁיר, וּשְׁבַחָה, הַלֵּל, וְזִמְרָה, עֵז, וּמִמְשָׁלָה, נִצַּח, גְּדֻלָּה, גְּבוּרָה, וְתַפְאֲרַת, קְדוּשָׁה. הִרִי שְׁנַיִם עֶשְׂרֵה. אַחַר כֵּן לְחַבְרָה עִמָּם וְלוֹמַר וּמַלְכוּת, וְהִיוּ שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵה, מִשׁוּם שֶׁהִיא מִתְבָּרַכַת מֵהֵם.

וְלִכֵּן צָרִיךְ בְּשַׁעָה שְׁנֹכְלֵלֶת בֵּינֵיהֶם, לְשִׁים בְּזֵה לֵב וְרְצוֹן וְלֹא לְדַבֵּר כָּלֵל, שְׁלֹא לְהַפְסִיק בֵּינֵיהֶם, וְאִם מִפְּסִיק בֵּינֵיהֶם, יוֹצֵאת שְׁלֵהֶבֶת אַחַת מִתַּחַת כְּנִפֵי הַכְּרוּבִים, וְקוֹרֵאת בְּחִיל וְאוֹמְרַת: פְּלוּנִי שֶׁהַפְּסִיק אֶת גְּאוֹת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, יִתְכַּלֵּה וְיִפְסַק, שְׁלֹא יִרְאֶה גְאוֹת הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה כו) וְכָל יִרְאֵה גְאוֹת ה', מִשׁוּם שֶׁשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵה הָאֵלֶּה הֵם גְּאוֹת ה'.

מִכָּאֵן וְהִלָּא - אֵל הַהוֹדָאוֹת כּו'. זֶה הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן שֶׁהַשְּׁלוֹם כָּלוּ שְׁלוֹ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה, לְמֶלֶךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם שְׁלוֹ. מִשׁוּם שֶׁכָּל הַשְּׁבָחִים הִלְלוּ הֵם אֵל כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל כְּשֶׁמִּשְׁתַּבַּחַת בְּמַחְנֵה שְׁלִמְטָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה, לְמֶלֶךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם שְׁלוֹ. מִשָּׁם וְהִלָּא - יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ

עֲשֵׂה שְׁלוֹם וּבֹרָא אֶת הַכֹּל. וְהָרִי הַתְּעוֹרְרָנוּ בְּזֶה, וְהַתְּעוֹרְרוּ הַחֲבָרִים
שְׁאַלְהֵם הֵם תְּקוּנֵי הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן (אל אֲדוֹן).

א"ף בְּרֹדֶף – תְּקוּנֵי הָעוֹלָם הַתְּחִתּוֹן, שֶׁהֵם כ"ב אוֹתִיּוֹת קְטַנּוֹת,
מִשׁוּם שֶׁיֵּשׁ אוֹתִיּוֹת גְּדוּלוֹת וְאוֹתִיּוֹת קְטַנּוֹת. הָאוֹתִיּוֹת הַקְּטַנּוֹת
מִהָעוֹלָם הַתְּחִתּוֹן, וְאוֹתִיּוֹת גְּדוּלוֹת מֵאוֹתוֹ עוֹלָם הַבָּא.

בב"ל הֵן גְּדוּלוֹת. הֵן גְּדוּלוֹת בְּעֶצְמָן. כְּאֲשֶׁר (לא) בָּאוֹת יְחִידוֹת הֵן
גְּדוּלוֹת (זָכָר וּנְקֵבָה פְּשׁוּטִים). שְׁכַאֲשֶׁר הֵן לֹא פְּשׁוּטוֹת יוֹתֵר, הֵן
בָּאוֹת כָּל אוֹת וְאוֹת בְּמִרְכָּבָה הָרְאוּיָה לָהּ, כְּמוֹ שֶׁבַח שֶׁל הַשֶּׁבֶת שֶׁהֵם
אוֹתִיּוֹת שֶׁל שֶׁבַח: אֵל אֲדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים, בְּרוּךְ וּמְבָרֵךְ בְּפִי כָּל
נִשְׁמָה. אֵלּוֹ אוֹתִיּוֹת בְּחֵמֶשׁ חֲמֵשׁ תְּבוּת, שֶׁהֵן חֲמֵשׁ שְׁעָרִים שֶׁל
הָעוֹלָם הַבָּא.

שתי אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת שֶׁבְּסוּף – ש"ת. הֵן בְּשֵׁשׁ שֵׁשׁ תְּבוּת, שֶׁהֵם
שֵׁשׁ צְדָדֵי הָעוֹלָם הַבָּא, וְיוֹצְאוֹת מִשֵּׁם כְּמוֹ: שֶׁבַח יִתְנוּ לוֹ כָּל
צָבָא מְרוֹם. תְּפָאֶרֶת וּגְדֻלָּה שְׂרָפִים וְאוֹפָנִים וְחַיּוֹת הַקִּדָּשׁ.

א"ו שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת בְּשֵׁשׁ שֵׁשׁ. שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת רֵאשׁוֹנוֹת בְּחֵמֶשׁ חֲמֵשׁ.
כָּל שְׂאָר הָאוֹתִיּוֹת שְׁכַאֲמַצֵּעַ, כִּלְכֵן בְּאַרְבַּע אַרְבַּע, מִשׁוּם שֶׁהֵן
בְּסוּד הַמִּרְכָּבָה הָעֲלִיּוֹנָה, שֶׁהֵן אוֹתִיּוֹת רֵאשׁוֹנוֹת וְאוֹתֵן שֶׁבְּסוּף, הֵן
שְׁלֵמוֹת כ"ב הָאוֹתִיּוֹת, מִשׁוּם שֶׁיֵּשׁ בָּהֶן כ"ב תְּבוּת כְּנֶגֶד כ"ב
הָאוֹתִיּוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת. נִשְׂאָרוֹ שְׁמוֹנֵה עֶשְׂרֵה אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת שְׁעוּלוֹת
בְּמִרְכָּבוֹתֵיהֶן לְאַרְבַּע אַרְבַּע, לְשִׁבְעִים וּשְׁתַּיִם תְּבוּת, שֶׁהֵן סוּד הַשֵּׁם
הַמְּפָרֵשׁ, חֲקִיקָה קְדוּשָׁה שֶׁל שִׁבְעִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא מְתַעֲטֵר בָּהֶן, וְהַשֵּׁם הַזֶּה מְעַטֵּר אֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, וְעוֹלָה בְּסוּד
זֶה לְהַתְּעַטֵּר בָּהֶם תוֹךְ הַשְּׁלִיחוֹת (שֶׁל אֲדוֹנוֹ) שֶׁל הַשְּׁכִינָה.

וּסְיֻמָּנָה שֶׁל אֵלּוֹ הָאוֹתִיּוֹת שְׁמַתְעִטְרוֹת בְּשֶׁבַח עֲלִיּוֹן – זֶה
רֵאשׁוֹנוֹת וְסוּפִיּוֹת, שְׁעוּלוֹת בְּעִטְרוֹתֵיהֶן אוֹתֵן א"ת ב"ש:
אֶלְף בְּחֵמֶשׁ. תִּי"ו בְּשֵׁשׁ. בִּי"ת בְּחֵמֶשׁ. שִׁי"ן בְּשֵׁשׁ. וּמִשׁוּם כִּי
הַסוּד שֶׁל א"ת ב"ש כָּלֵל שֶׁל כ"ב אוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵן עֲטָרָה שֶׁל שְׁלֹשִׁים
וּשְׁנַיִם שְׁבִילִים.

וּסְיֻמָּן שֶׁל אוֹתֵן אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת שְׁעוּלוֹת בְּמִרְכָּבוֹתֵיהֶן – ג"ר. מִתְחִיל
בְּגִימ"ל וְסִיִּים בְּרִי"ש, וְכִלְכֵן סוּד הַמִּרְכָּבָה הַקְּדוּשָׁה. א"ת ב"ש
– סוּד הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ. ג"ר – סוּד הַמִּרְכָּבָה הַקְּדוּשָׁה שְׁעוּלָה לְשִׁבְעִים

ושְׁתִּים, וְנַעֲשֶׂה מֵהֶם שֵׁם קְדוֹשׁ לְעֵטֵר אֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל מִתּוֹךְ
הַמְּרַכְּבָה הָעֲלִיוֹנָה. (שְׁכַתוּב (תהלים מח) כְּשֵׁמֶךָ אֱלֹהִים כֵּן תִּהְלֶתְךָ).

וְלִכֵּן אוֹתוֹ שֵׁם שֶׁל ע"ב כָּלוּל בְּסוּד הָאֲבוֹת, יָמִין וּשְׂמָאל וְאִמְצָע.
וְהִיא מִתְעַטֶּרֶת בָּהֶם לְהִיּוֹת שֵׁם קְדוֹשׁ, וְלֹא שֵׁם עֲלִיוֹן כְּאוֹתָם
שִׁמוֹת עֲלִיוֹנִים שֶׁל הָעוֹלָם הָעֲלִיוֹן, שֶׁנֶּאֱחָזִים לְמַעְלָה לְמַעְלָה. וְאִף
עַל גַּב שְׁזָהוּ שֵׁם עֲלִיוֹן, אֲבָל הַסּוּד שֶׁלֹּו דְוָד הַמְּלִךְ שֶׁמִּתְעַטֵּר בְּאֲבוֹת.
הַשֵּׁם שֶׁל מ"ב אוֹתִיּוֹת – הַסּוּד שֶׁלֹו הָאֲבוֹת, שֶׁמִּתְעַטְרִים בְּעוֹלָם
הָעֲלִיוֹן. וְהָעוֹלָם הָעֲלִיוֹן בְּמָה שֶׁלְמַעְלָה. (וְעוֹלָה הַסּוּד שֶׁלְמַעְלָה
לְמַעְלָה, עַד שֶׁמִּתְעַטֵּר בְּאֵין סוּף) וְלִכֵּן עוֹלָה וְלֹא יוֹרֵד, וּמִתְעַטֵּר בְּתוֹךְ
הַמַּחְשֶׁבֶה הָעֲלִיוֹנָה. אֲשֶׁרִי חָלְקוֹ שֶׁל מִי שֶׁמְכִיר אוֹתוֹ וְנִזְהָר בּוֹ.

הַשֵּׁם שֶׁל ע"ב אוֹתִיּוֹת – דְוָד הַמִּתְעַטֵּר בְּאֲבוֹת, וְסוּדוֹ עוֹלָה וְיוֹרֵד
כְּמוֹ זֶה מִצַּפ"ץ, (מִצַּפ"ץ) שֵׁם שֶׁל שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מְדוֹת הַרְחֻמִּים.
הֵם שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה, סוּד הַמְּרַכְּבָה הַקְּדוּשָׁה שְׁיֻצְאִים מֵאֶחָד שְׁשׁוּרָה
עֲלֵיהֶם, וְלִכֵּן (עוֹלָה וְיוֹרֵד, וְכֵלִם עוֹלִים וְיוֹרְדִים חוּץ מִזֶּה הַשֵּׁם שֶׁל מ"ב שְׁעוֹלָה וְלֹא יוֹרֵד,
וְעַל זֶה) הַשֵּׁם שֶׁל שְׁבַעִים וּשְׁתֵּים עוֹלָה וְיוֹרֵד. עוֹלָה מִצַּד זֶה וְיוֹרֵד
מִצַּד זֶה. הַשֵּׁם שֶׁל שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מְדוֹת עוֹלָה מִצַּד זֶה וְיוֹרֵד מִצַּד זֶה.
וְאוֹתוֹ שְׁיֻרֵד, כְּדִי לְמַשֵּׁךְ טוֹב לְמַטָּה. וְעַל זֶה, א"ת ב"ש ג"ר ד"ק
ה"ץ ו"פ ז"ע ח"ס ט"ן י"ם כ"ל. הָאוֹתִיּוֹת הָרְאשׁוֹנוֹת עוֹלוֹת
בְּחֻשְׁבוֹן, וְאוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת יוֹרְדוֹת בְּחֻשְׁבוֹן, כְּדִי לְמַשֵּׁךְ אֶת הַטוֹב
שֶׁלְמַעְלָה לְמַטָּה.

הַשֵּׁם שֶׁל אַרְבָּעִים וּשְׁתֵּים הוּא מִתְעַטֵּר לְמְרַכְּבָה הָעֲלִיוֹנָה. הַשֵּׁם שֶׁל
שְׁבַעִים וּשְׁתֵּים מִתְעַטֵּר לְמְרַכְּבָה הַתַּחְתּוֹנָה. אֲשֶׁרִי חָלְקוֹ שֶׁל
מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל לְהַכִּיר אֶת רְבוּנוֹ. אֲשֶׁרִי בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.
וְלִכֵּן תִּשְׁבַּחְתָּהּ שֶׁל שְׁבַת שֶׁמִּשְׁבַּחַת אֶת הַמְּלִךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם שֶׁלֹו,
מִשְׁבַּחַת בְּאוֹתִיּוֹת שֶׁל שְׁבַעִים וּשְׁתֵּים וּבְעֶשְׂרִים וּשְׁתֵּים תְּבוֹת,
הַסּוּד שֶׁל עֶשְׂרִים וּשְׁתֵּים אוֹתִיּוֹת, כְּדִי שֶׁתְּעַטֵּר בּוֹ לְעֵלוֹת לְמַעְלָה
בְּתִשְׁבַּחַת הַזֶּה. וְלִכֵּן אֵל אֲדוֹן – תִּשְׁבַּחַת הָעוֹלָם הַבָּא הוּא, וּפְרִיחַת
(וּקְשִׁירַת) הַמְּרַכְּבָה הַקְּדוּשָׁה הָעֲלִיוֹנָה שֶׁמִּתְעַטֶּרֶת לְעֵלוֹת לְמַעְלָה,
וּפְרִיחַת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁמִּתְעַטֶּרֶת לְעֵלוֹת בְּתוֹךְ הַמְּרַכְּבָה הָעֲלִיוֹנָה.
א"ת ב"ש עוֹלִים וְיוֹרְדִים, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאָר. א"ל ב"ם עוֹלִים וְלֹא
יוֹרְדִים, וְסִימָנָךְ – זוֹ שְׁבַת לְבָדָה. וְזוֹ שְׁבַת וְיוֹם הַכְּפוּרִים,
שְׁעוֹלָה הַסּוּד לְמַעְלָה לְמַעְלָה, עַד שֶׁהַכֵּל מִתְעַטֵּר בְּאֵין סוּף.

אל ברוך – זה סדור של אותיות קטנות ותקוני כנסת ישראל בכל יום בתפלה. ומשום שאותן אותיות קטנות, אין רוח ביניהן, והן תקוני העולמות שבאות עם הגבירה למלך העליון.

קדשה זו שמקדשים המלאכים העליונים אינה ביחיד, והרי בארנו, כל קדשה שהיא בלשון הקדש, אסור ליחיד לאמרה. תרגום – לעולם ביחיד, ולא ברבים. והיחיד הוא תקון שלו ודאי, ולא רבים. וסימן לסוד זה – שנים מקרא ואחד תרגום. שנים זה לשון רבים, שודאי קדשה של לשון הקדש אסורה ביחיד. קדשת תרגום אסורה ברבים, אלא ביחיד לעולם. אחד תרגום שנינו, ולא שנים ולא יותר. התרגום בא למעט, וכך צריך. לשון הקדש בא לרבות, וכך צריך, שמעלים בקדש ולא מורידים. ובתרגום מורידים ולא מעלים. שנינו אחד, ולא יותר, ולא מעלים כלל.

הקדשה הזו – הקדשה שהתקדשה השכינה, וכל אותן מרכבותיה להתתקן אל המלך העליון. ומשום שהיא קדשת העולם התחתון, היא מישוב ולא בעמידה. קדשה אחרת של חזרת התפלה היא קדשה של העולם העליון, ולכן היא בעמידה, כדי להמשיכה למטה, וכל דברי העולם העליון הם בעמידה ולא מישוב.

ובכ"ל הקדשות הללו ישראל מתקדשים בהם למטה, ולכן ישראל מתקדשים בקדשת המרכבה התחתונה מישוב, ובקדשת המרכבה העליונה מעמד. קדשה אחרת היא תוספת קדשה, ולכן היא אחר התפלה. ומשום שהיא תוספת קדשה על קדשות אחרות, היא אחר התפלה. ומשום שכל אחד ואחד צריך למשך עליו מאותה תוספת, נתקן לכל יחיד ויחיד קדשת תרגום.

ואם תאמר, הרי יש בה קדשת לשון הקדש – אותה לצבור, להתקדש כלם בכלל באותה תוספת קדשה. ומשום שליחיד אין רשות לאמרה בלשון הקדש ולהתקדש יחיד, התקינה בלשון תרגום, והיא ביחיד, להתקדש כל אחד ואחד באותה תוספת להמשיך עליו יתר קדשה. אשרי חלקם של ישראל שמתקדשים בקדשות עליונות, משום שהם דבקים למעלה, שכתוב (דברים ד) ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום.

כתוב, (מלכים ב ד) הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר וגו'. וכתוב, נעשה נא עלית קיר קטנה וגו'. בפסוק זה יש סמך

בְּעֶלְמָא לְסִדּוּר הַתְּפִלָּה. הִנֵּה נָא יִדְעָתִי - זֶהוּ הַרְצוֹן שְׁצָרִיךְ אָדָם לְשִׁים בְּתוֹכוֹ בַּתְּפִלָּה. כִּי אִישׁ אֱלֹהִים קָדוֹשׁ הוּא - זֶהוּ הָעוֹלָם הָעֲלִיוֹן, שְׂיֹשֵׁב עַל כֶּסֶּא כְבוֹדוֹ, וְכָל הַקְּדוֹשׁוֹת יוֹצְאוֹת מִמֶּנּוּ, וְהוּא מְקַדֵּשׁ אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת. עֵבֶר עֲלִינוּ תָּמִיד - מֵאוֹתָהּ קִדְּשָה שֶׁהוּא מְקַדֵּשׁ אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת לְמַעְלָה, הוּא מְקַדֵּשׁ אוֹתָנוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה. שֶׁהָרִי אֵין קִדְּשָה לְמַעְלָה אֲלָא אִם יֵשׁ קִדְּשָה לְמַטָּה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

וְהוֹאִי וְכַךְ הוּא, נַעֲשֶׂה נָא עֲלִית קִיר קְטָנָה. זֶהוּ סִדּוּר שֶׁל תְּקוּן הַשְּׂכִינָה, שֶׁהִיא עֲלִית קִיר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה לח) וַיִּסַּב חִזְקִיהוּ פָּנָיו אֶל הַקִּיר. קְטָנָה, מְשׁוּם שֶׁהִיא קְטָנָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (קהלת ט) עִיר קְטָנָה. וְנָשִׁים לוֹ שָׁם - בַּתְּקוּן הַזֶּה שְׁאָנוּ מִתְּקַנִּים, וּבְסִדּוּר שֶׁלָנוּ בְּשִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת וְתַפִּלָּה, (ובתקון זה) אָנוּ מִתְּקַנִּים לוֹ, לְמַנוּחָתוֹ. מְטָה וְשִׁלְחָן וְכֶסֶא וּמְנוּרָה - כָּל הָאֲרָבְעָה הֵלְלוּ הֵם בַּשְּׂכִינָה, וְהִיא (כֹּה) בְּכָל הַתְּקוּנִים הֵלְלוּ מִתְּקַנִּים לְעוֹלָם הָעֲלִיוֹן בְּסִדּוּר שְׁאָנוּ מְסַדְּרִים.

בְּסִדּוּר שֶׁל תְּפִלַּת עֲרֵבִית וּבַתְּקוּן שְׁלוֹ - הָרִי מְטָה. בְּסִדּוּר שֶׁל אוֹתָם קְרַבְנוֹת וְעוֹלוֹת שְׁאָנוּ מְסַדְּרִים בְּבִקְרָא וְאוֹתָם שִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת - הָרִי הַשִּׁלְחָן. וּבְאוֹתוֹ סִדּוּר שֶׁל תְּפִלַּת מִיֵּשֵׁב וּבַתְּקוּן שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע בְּאוֹתוֹ יַחֲדָה שְׁאָנוּ מִתְּקַנִּים - הָרִי כֶּסֶא. בְּאוֹתוֹ סִדּוּר שֶׁל תְּפִלַּת מְעַמָּד וּבְאוֹתוֹ קְדוֹשׁוֹת וְתוֹסֵפֶת קִדְּשָה, וּבְרִכּוֹת שְׁאָנוּ מְסַדְּרִים (לה) - הָרִי מְנוּרָה.

אֲשָׁרִי הָאִישׁ שְׁאֵת זֶה שָׁם בְּרַצוֹנוֹ לְהַשְׁלִים לְרַבּוֹנוֹ בְּכָל יוֹם וּלְתַקֵּן עֲלִית קִיר קְטָנָה זֶה לְרַבּוֹנוֹ בַּתְּקוּנִים הֵלְלוּ, אֲזִי וְדָאִי שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִהְיֶה אוֹרְחוֹ בְּכָל יוֹם. אֲשָׁרִי בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאֲשָׁרִי בְּעוֹלָם הַבָּא. מְשׁוּם שֶׁאֵלוֹ הָאֲרָבְעָה הֵם תְּקוּנֵי הַשְּׂכִינָה לְהַתְּתַקֵּן לְבַעֲלָהּ. בְּאֲרָבְעָה הַתְּקוּנִים הֵלְלוּ הִיא מִתְּתַקְּנָת בִּיפְיָהּ בְּשִׁמְחוֹתֶיהָ, בְּמַרְאֵיהָ, עַל יְדֵי הָעַם הַקְּדוֹשׁ כָּל יוֹם.

הַמְּטָה נִתְּנָה לִיעֲקֹב לְהַתְּתַקֵּן, וְלָכֵן יַעֲקֹב תִּקֵּן תְּפִלַּת עֲרֵבִית. שִׁלְחָן תִּקֵּן דָּוִד הַמֶּלֶךְ בְּאוֹתָם שִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת שֶׁתִּקֵּן, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים כג) תַעֲרֹךְ לִפְנֵי שִׁלְחָן נֶגֶד צִרְרִי. כֶּסֶא תִקֵּן אַבְרָהָם בְּהַתְּקַשְׁרוֹתוֹ, שֶׁעָשָׂה טוֹב וְשִׁלְמוֹת הַנְּשָׁמוֹת לְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם, וְאֵין תְּקוּן הַכֶּסֶא אֲלָא בַּחֲסֵד שֶׁל אַבְרָהָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה טז) וְהִוְכַח בַּחֲסֵד כֶּסֶא.

הַמְנוּרָה תִּקַּן יִצְחָק, שֶׁקִּדַּשׁ שֵׁם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְעֵינֵי כָל הָעוֹלָם,
וְהָאִיר אֶת אֹר הַמְנוּרָה הָעֲלִיּוֹנָה בְּאוֹתָהּ קִדְּשָׁהּ. לְכֵן
צְרִיכִים הָעַם הַקָּדוֹשׁ לִזְמַר תְּמִיד וְלִשִׁים רְצוֹנָם לְסִדֵּר לְעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן,
שֶׁהוּא בְּעַל הַבַּיִת, אִישׁ הָאֱלֹהִים, מִטָּה וְשִׁלְחָן וְכֹסֵא וּמְנוּרָה, לְהִיּוֹת
שְׁלֵמוֹת בְּכָל יוֹם מַעֲלָה וּמִטָּה.

בְּשָׁעָה שִׁישְׂרָאֵל מִיַּחַדִּים אֶת הַיַּחְוֹד שֶׁל סוּד שָׁמַע יִשְׂרָאֵל בְּרָצוֹן
שָׁלֵם, אֲזַ יוֹצֵא מִתּוֹךְ סִתְר שֶׁל הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן אֹר אֶחָד,
וְאוֹתוֹ אֹר מִכָּה לְתוֹךְ הַנִּיצוּץ הַקָּשָׁה וּמִתְחַלֵּק לְשִׁבְעִים אֹרוֹת,
וְאוֹתָם שִׁבְעִים אֹרוֹת בְּשִׁבְעִים עֲנָפֵי עֵץ הַחַיִּים.

אֲז אוֹתוֹ אֵילָן מַעֲלָה רִיחוֹת וּבְשָׁמִים, וְכָל אֵילָנוֹת גֵּן עֵדֶן, כָּלָם
מַעֲלִים רִיחוֹת וּמְשַׁבְּחִים אֶת רַבּוֹנָם, שֶׁהֵרִי אֲז מִתְקַנֵּת הַגְּבִירָה
לְהַכְנִיס לַחֲפָה עִם בְּעֵלָהּ. כָּל אוֹתָם אֵיבָרִים עֲלִיּוֹנִים, כָּלָם מִתְחַבְּרִים
בְּתַשׁוּקָה אַחַת וּבְרָצוֹן אֶחָד לְהִיּוֹת אֶחָד בְּלִי פְרוּד כָּלֵל. וְאֲז בְּעֵלָהּ
מִתְתַּקֵּן אֵלֶיהָ לְהַכְנִיסָהּ לַחֲפָה בְּיַחְוֹד אֶחָד לְהַתְיַחַד עִם הַגְּבִירָה.

וְלִכֵּן אָנוּ מְעוֹרְרִים אוֹתוֹ וְאוֹמְרִים (דְּבָרִים י') שָׁמַע יִשְׂרָאֵל. תִּקְנֵי עֲצָמָךְ,
הֵרִי בְעֵלְךָ יָבֵא אֵלֶיךָ בְּתַקוּנָיו מְזֻמָּן כְּנִגְדְּךָ. ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד,
בְּיַחְוֹד אֶחָד, בְּרָצוֹן אֶחָד, בְּלִי פְרוּד, שֶׁכָּל אוֹתָם הָאֵיבָרִים נַעֲשִׂים
אֶחָד, וְנַכְנִסִים בְּאֶחָד בְּתַשׁוּקָה.

על למוד הפרדס אם היה יכול ללמד ולא למד לא יוכל להתעלם בעבור לתקן את
אשר עות אלא צריך לבוא בגלגול ממש
ומצות עשה הגדולה של למוד התורה צריך להיות בארבעה דרכים שבה
הנקראים פרדס רוצה לומר פשט רמז דרוש סוד. וזה לשון הקדוש האר"י לורי"א
זכרונו לברכה ועל למוד הפרדס אם היה יכול ללמד ולא למד לא יוכל להתעלם
בעבור לתקן את אשר עות אלא צריך לבוא בגלגול ממש. עד כאן לשונו. בפרט נזר
התורה היא חכמת הקבלה אשר רב העולם פורשים ממנה באמרם במה שהרשית
התבוננו, ואין לה עסק בנסתרות, אתה שלח נא ידך ואחז בזה אם אתה מסגל
לתורה הזאת ומיניה לא תזוע, כי מי שלא טעם טעם חכמה זו לא ראה מאורות
מימיו והולך בחשך.
האומר די לי בנגלות איני רוצה בנסתרות טב ליה דלא אברי בעלמא
ואוי להם לבריות מעלבונה של התורה הזאת והאומר די לי בנגלות איני רוצה

בנסתרות טוב ליה דלא אברי בעלמא כמו שאמרו בתקונים (תקון מג) זה לשונו: מאן דאסתלק קבלה וחקמתה מאורייתא דבעל פה ומאורייתא דכתב וגרים דלא ישתדלון בהון ואמר דלא אית אלא פשט באורייתא ובתלמודא בודאי כאלו הוה אסתלק נביעו מההוא נהר ומההוא גן ווי ליה טוב ליה דלא אתברי בעלמא ולא יוליף ההוא אורייתא דא תחשב ליה כאלו חזר עלמא לתהו ובהו וגרים עניויות לעלמא וארף גלויתא. עד כאן לשונו.

וְכַתֵּב בַּעַל סֵפֶר 'וַיִּקְהַל מֹשֶׁה' שְׁכֻנַּת זֶה הַמְאָמֵר הוּא לְבָאֵר גְּדֹל הָעוֹוֹן שֶׁל אוֹתָן הָאֲנָשִׁים הַגּוֹרְמִים מְנִיעָה לְאוֹתָם הַרוֹצִים לְלַמֵּד חֻכְמַת הַקְּבֵלָה בְּסִבְרוֹת טַעֲנוּתֵיהֶם הַמְזִיפִים. (ובדף י.) זה לשונו חמת השם מלאתי וקנאת השם צבאות קנאתי והמכשלה הזאת איננה תחת יד ההמון בלבד אף יד הסגנים והחכמים מתחכמים בדעתם במרד ומעל הזאת ולא זו בלבד שמואסים בידיעת האלקות אלא אף זו התחילו לבזות ולגנות החכמה הזו בחשף ילכו ובחשף שמים יכסה על שפעריו פיהם ואמרו ידנו רמה בנגלה מה לנו לחכמה הזאת די לנו בפשוטי התורה עד כאן לשונו.

מאן דאוליף רזין דאורייתא איקרי בן למלכא ולמטרוניתא ועייל בלא בר ואית ליה רשות והורמנא לחפש בגנזי דמלכא

אמנם אנו מחיבים ומשבעים ועומדים ללמד זאת החכמה האמתית כמו שאמרו בזהר פרשת תרוימה (דף קסא) זה לשונו קודשא בריך הוא אמר לה, לנשמתא, ואומי לה, דכד תיחות להאי עלמא דתשתדל באורייתא למנדע ליה, ולמנדע ברזא דמהימנותא. דכל מאן דהוי בהאי עלמא, ולא אשתדל למנדע ליה, טוב ליה דלא יתברי. עד כאן לשונו. ובזכות ובכח הלמוד הקדוש הזה נצא מן הגלות, לא בזולת זה הלמוד, כאשר אמרו ברעיא מהימנא (פרשת נשא) זה לשונו: בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר, מן זוהרא דאימא עלאה תשובה. באלין לא צריה נסיון, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלויתא ברחמי ויתמיים בהון. (דבריים לב) יי בדד ינחנו עד כאן לשונו.

וגדול שכר למוד הזה יותר משאר כל התורה וכל המצוות

וגדול שכר למוד הזה יותר משאר כל התורה וכל המצוות, כמו שאמרו בזהר (פרשת וירא) זה לשונו: ולית אתר פנימאה בכל אינון דידעי רזא דמאריהון וידעי לאתדבקהו בהו בכל יומא, על אלין כתיב, (ישעיה סד) עין לא ראתה אלהים וולתך יעשה, ואלין עאלין כל תרעי דלעילא ולית מאן דימחי בידהון, זכאה חולקיהון בעלמא דין ובעלמא דאתי, עד כאן לשונו.

אם עסק בחכמה זו, לאחר יציאת נשמתו מגופו פוטרין אותו מכל דינים

ואם עסק בחכמה זו, לאחר יציאת נשמתו מגופו פוטרין אותו מכל דינים, כמו שאמרו בזהר (פרשת חיי שרה): מאן דאשתדל באורייתא חירו אית ליה מכלא בעלמא דין משעבודא דשאר עמין עובדי עבודת כוכבים ומזלות, חירו בעלמא דאתי בגין דלא יתבעון מניה דינא בההוא עלמא כלל. עד כאן לשונו.

העוסק בחכמת הקבלה לדעת רזי התורה וטעמי המצוות על פי סוד, נקרא בן להקדוש ברוך הוא, וקודשא בריך הוא מתפאר בו ברקיע

והעוסק בחכמת הקבלה לדעת רזי התורה וטעמי המצוות על פי סוד, נקרא בן להקדוש ברוך הוא, וקודשא בריך הוא מתפאר בו ברקיע, כמו שאמרו (בתקוני זהר וברעיא מהימנא): אם כבנים אם כעבדים, מאן דאוליף רזין דאורייתא, איקרי בן למלכא ולמטרוניתא, ועייל בלא בר, ואית ליה רשות והורמנא לחפש בגנזי דמלכא לאשתעשעא ולקשט. וקודשא בריך הוא אשתבח ליה בפמליא דיליה, עד כאן לשונו. (ספר הברית חלק ב' מאמר יב פרק ה')